

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 1 februari 1991 door de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "tot vaststelling van het begrotings- en rekeningstelsel van de Vlaamse Gemeenschapscommissie", heeft op 28 februari 1991 het volgend advies gegeven :

I. ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Het ontwerp strekt ertoe het financieel beheer van de Vlaamse Gemeenschapscommissie te regelen. Dat beheer is op summiere wijze geregeld in artikel 82, § 1, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen, dat er zich toe bepaalt aan de Executieven van de betrokken Gemeenschappen de bevoegdheid op te dragen om bij besluit het begrotings- en rekeningstelsel van de Gemeenschapscommissies vast te stellen.

Voor het voor advies voorgelegde besluit heeft het koninklijk besluit van 2 augustus 1990 houdende het algemeen reglement op de gemeentelijke comptabiliteit model gestaan. Op gemeentelijk vlak zijn evenwel een aantal essentiële elementen van het budgettair stelsel vooraf bij wet vastgesteld.

Zo worden onder meer in de Nieuwe Gemeentewet zelf geregeld :

- het ambt van ontvanger, zijn benoeming, de zekerheidsstelling, de bezoldiging, de tucht, zijn taken en verantwoordelijkheden (artikelen 23, 52 tot 70, 136 tot 142);
- de principiële onverenigbaarheid tussen het ambt van secretaris en dat van ontvanger (artikel 78);

.../...

- de openbaarheid van de gemeenteraad wanneer beraadslaagd is of beslist wordt over de begrotingen en de rekeningen (artikel 93);
- de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen (artikel 123, 4E) en hun persoonlijke aansprakelijkheid (artikelen 247 en 249, § 1);
- het financiële dienstjaar, de kalender van de begrotingen en de rekeningen, het verbod kredieten te overschrijden of over te schrijven, de regeling van de dwingende en onvoorziene uitgaven, het begrotingsevenwicht, de verplichte uitgaven (artikelen 238 tot 263).

Een aantal van de hiervoor opgesomde punten worden in dit ontwerp door de Vlaamse Executieve geregeld. Men mag ervan uitgaan dat de machtiging die aan de Executieven² in artikel 82, § 1, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 is gegeven, dermate is gesteld dat zij maximaal kan worden geïnterpreteerd en dienvolgens aan de Executieven toestaat een volledig begrotings- en rekeningstelsel uit te bouwen.

2. De bijzondere wetgever heeft voor de regeling van het financieel beheer van de Franse en Vlaamse Gemeenschapscommissies niet gekozen voor het systeem dat geldt voor de Staat, de Gemeenschappen, de Gemeenschappelijke

Gemeenschapscommissies en het Verenigd College (1). Voor die instellingen gelden de bepalingen van de Grondwet en van de bijzondere en gewone wetten in verband met de totstandkoming en de uitvoering van de begroting en het afleggen van de rekeningen. Kenmerkend voor dat stelsel is de organisatie van een door het Rekenhof uit te voeren externe controle zowel op de algemene rekeningen van die instellingen als op de individuele rekeningen van de rekenplichtigen die met de behandeling van de overheidsmiddelen zijn belast.

In het gemeentelijk begrotingsstelsel dat, zoals hiervoor reeds is gezegd, model heeft gestaan voor dit ontwerp, heeft de wetgever, bij ontstentenis van een externe controle door het Rekenhof - om een goed beheer van de gemeentelijke financiën te waarborgen - een stelsel van "checks and balances" uitgebouwd door een autonome ambtenaar, de ontvanger, met de behandeling van de gemeentelijke middelen te belasten, hem hiervoor persoonlijk en hoofdelijk aansprakelijk te stellen en de definitieve goedkeuring van zijn eindrekening toe te vertrouwen aan de toezichthoudende overheid, met name aan de bestendige deputatie van de provincieraad.

(1) De Raad van State heeft daarover in zijn advies van 23 november 1988 opgemerkt dat "het logisch gezien weinig steekhoudend is te bepalen dat verschillende overheden de regels vaststellen die gelden voor de begrotingen en de rekeningen van de Franse Gemeenschapscommissie en de Vlaamse Gemeenschapscommissie, enerzijds, en van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, anderzijds" (Gedr. St., Senaat, 1988-1989, nr. 514/1, p. 101).

.../...

Bijkomend worden door de artikelen 247 en 249, § 1, van de Nieuwe Gemeentewet, zoals zij gewijzigd werden bij de wet van 17 oktober 1990, de leden van het college van burgemeester en schepenen persoonlijk aansprakelijk gesteld voor de uitgaven die zij in strijd met de begrotingsregelen hebben gedaan of bevolen.

Evenmin als de gemeenten is de Vlaamse Gemeenschapscommissie aan de directe controle van het Rekenhof onderworpen (2). En toch is in het ontwerp, behoudens in een algemeen toezicht op de algemene jaarrekening, niet in enige vorm van controle op de verhandeling van de gelden, noch in een bijzondere verantwoordelijkheid van de beheerders van die gelden voorzien.

Aan de Raad van State is dienomtrent meegedeeld dat de splitsing van de functie van ontvanger in drie functies - te

(2) Het Rekenhof is niet bevoegd om een directe controle uit te oefenen op de financiële verrichtingen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, doch uiteraard is er wel een indirecte controle mogelijk omdat de middelen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie hoofdzakelijk uit dotaties vanwege de Vlaamse Raad bestaan (artikel 82, § 2, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen) en het koninklijk besluit nr. 5 van 18 april 1967 bijgevolg van toepassing is (cf. artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten).

.../...

weten die van hoofd van de financiële dienst dat controleert (artikel 74 van het ontwerp), van boekhouder die registreert (artikel 77) en van thesaurier die de kasvoorraad beheert en de individuele rekeningen van de schuldenaars bijhoudt (artikelen 29, 43 en 78) - een voldoende garantie moet bieden voor een goed financieel beheer.

Een dergelijke controle beperkt zich echter tot een interne controle onder het gezag van het college, in enkele gevallen onder het toezicht van het hoofd van de financiële dienst (artikelen 29, 77, §§ 2 en 3) aan wie aldus een hiërarchisch gezag over zowel de boekhouder als de thesaurier wordt toegekend.

In een externe controle op de handelingen van die personen, onder meer door het organiseren van wat in begrotingsrechtelijke termen de "rekenplicht" van die personen wordt genoemd (3), wordt niet voorzien. Wel is in een aantal artikelen (onder meer in de artikelen 29, 76, 77, § 1, tweede lid, en 78, § 2) sprake van de verantwoordelijkheid van het hoofd van de financiële dienst, van de thesaurier en van de boekhouder, doch, naar het zeggen van de gemachtigde ambtenaar, is daarmee enkel de gewone administratieve verantwoordelijkheid bedoeld. Dat zou impliceren dat die personen geen zekerheid moeten stellen voor hun beheer. Vraag is of die uitleg strookt met de bedoeling van de Executieve.

Wat de verantwoordelijkheid van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie betreft, dat college is weliswaar

(3)Zie H. SPREUTELS, Staatsrekenplichtigheid, 1973, p. IX.

in laatste instantie verantwoordelijk voor het uitvoeren van de begroting, ook al wordt dat niet met zoveel woorden in het ontwerp vermeld, doch bij ontstentenis van bepalingen zoals die van de artikelen 247, tweede lid, en 249, § 1, van de Nieuwe Gemeentewet, is die verantwoordelijkheid uitsluitend van politieke aard.

De Vlaamse Executieve zal moeten oordelen of de voorgaande opmerkingen tot een heroverweging van het ontwerp, althans van bepaalde aspecten ervan, dienen te leiden.

3. Zoals gezegd, wordt de uitvoering van de begroting toevertrouwd aan het hoofd van de financiële dienst, de boekhouder en de thesaurier.

Gelet op de ruime delegatie welke in artikel 82, § 1, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 is vervat, komt het toe aan de Vlaamse Executieve, in het raam van het begrotingsrechtelijk stelsel dat zij moet opzetten, de uitvoering van de ontvangsten en uitgaven te regelen, daarin begrepen het organiseren van de taakverdeling. Uit die organisatie volgt uiteraard een inrichting van ambten, zonder dat die organisatie in de huidige stand van zaken als zodanig als een personeelsformatie of als een regeling van personeelsaangelegenheden moet worden beschouwd.

Voor het bepalen van het administratief en geldelijk statuut van de ambtenaren welke met de bedoelde functies zullen worden belast, en het vaststellen van hun niveau en rang in de personeelsformatie, is dan wel, overeenkomstig het bepaalde

.../...

in artikel 79, § 1, van de bijzondere wet van 12 januari 1989, een besluit van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie nodig dat enkel met naleving van de geëigende vormvoorschriften kan worden genomen, inzonderheid met naleving van de regels met betrekking tot de syndicale raadpleging.

II. BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Aanhef.

Het eerste, tweede en vierde lid van de aanhef bieden geen rechtsgrond voor het ontwerp en kunnen bijgevolg weggelaten worden.

In het derde lid schrijve men : "inzonderheid op artikel 82, § 1, eerste lid;".

Het vijfde lid van de aanhef vulle men aan met de datum van het begrotingsakkoord (29 januari 1991).

In de aanhef van een besluit dient geen melding te worden gemaakt van de datum van het advies van de Raad van State.

Artikel 1.

Het begrip "verplichte uitgave" (4E) is slechts vaag omschreven. De omschrijving is weliswaar letterlijk overgenomen uit het koninklijk besluit van 2 augustus 1990,

.../...

maar voor de gemeenten worden de verplichte uitgaven vrij precies omschreven in artikel 255 van de Nieuwe Gemeentewet.

In 13E is sprake van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie of "diens gemachtigde". Daargelaten de vraag of met de gemachtigde al dan niet een lid van het college wordt bedoeld, lijkt het niet evident dat, gelet op het budgettair impact van een aantal beslissingen, alle in dit reglement aan het college opgedragen bevoegdheden aan een gemachtigde kunnen gedelegeerd worden (zie onder meer de artikelen 6, derde lid, 31, § 7).

Het komt overigens aan het college zelf toe zijn werkingsregelen te bepalen en over de delegaties binnen het college te beslissen (artikelen 74 en 75, bijzondere wet van 12 januari 1989).

Noch in artikel 1, noch in artikel 8 wordt bepaald wat moet worden verstaan onder "financieel dienstjaar", "begrotingsevenwicht", "begrotingsartikelen", "hoofdartikelen", "subartikelen" enz.

Artikel 6.

In het laatste lid wordt aan het college de bevoegdheid toegekend om, wanneer een begrotingswijziging moet worden doorgevoerd na het afsluiten van de rekening van het vorige begrotingsjaar, de passende maatregelen te nemen om het begrotingsevenwicht te herstellen.

.../...

Die bevoegdheidstoewijzing strookt niet met de bijzondere wet van 12 januari 1989. Uit die wet kan immers worden afgeleid dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie de volheid van bevoegdheid heeft, zodat alleen zij bevoegd kan worden geacht om de begrotingen en de rekeningen onder de vorm van een verordening vast te stellen.

Artikel 7.

Het is niet duidelijk wat in het tweede lid wordt bedoeld met "kredieten voor uitgaven welke ambtshalve worden opgenomen" (vergelijk met artikel 139, tweede lid, van de nieuwe gemeentewet waarin wel sprake is van ambtshalve afnemingen).

Van ambtshalve afnemingen is enkel sprake in artikel 63 van het ontwerp; de aldaar vermelde "kosten voor het beheer van de financiële rekeningen" zijn evenwel verwaarloosbare bedragen.

Artikel 8.

In het tweede lid vervange men het woord "goedgekeurd" door "vastgesteld".

Er is niet aangegeven wat moet worden verstaan onder "de beheerders van de begrotingsartikelen", "overdracht ... binnen subartikels" en "overdracht ... binnen het begrotingsevenwicht van de hoofdartikelen".

.../...

Met betrekking tot dit laatste punt moet worden opgemerkt dat, in tegenstelling tot wat voor de gemeenten geldt (artikelen 252 en volgende van de Nieuwe Gemeentewet), geen enkele bepaling van het ontwerp het begrotingsevenwicht oplegt aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie. In artikel 6, eerste lid, van het ontwerp is zelfs sprake van een mogelijk tekort van de voorgaande dienstjaren.

Uit de redactie van de artikelen 7, derde lid, en 8, derde lid, lijkt men te mogen concluderen dat de transfert van kredieten van het ene naar het andere begrotingsartikel op een verschillende wijze is geregeld voor de verplichte uitgaven van de gewone dienst en voor de andere uitgaven. Het essentiële verschil bestaat erin dat de beslissingsbevoegdheid voor de verplichte uitgaven bij het college wordt gelegd, voor de andere uitgaven bij het hoofd van de financiële dienst.

Men mag niet uit het oog verliezen dat bij een herverdeling van kredieten steeds wordt afgeweken van de begroting zoals zij door het daartoe bevoegd orgaan, in dit geval door de Vlaamse Gemeenschapscommissie, is vastgesteld.

Er wordt steeds aanvaard dat binnen bepaalde grenzen en onder controle van het eigenlijke begrotingsorgaan, een dergelijke bevoegdheid kan worden toegekend aan het orgaan dat met het dagelijks beheer van de instelling is belast.

Het strookt evenwel niet met de normale bevoegdheidsverdeling binnen een overheidsinstelling dat aan een personeelslid het recht wordt toegekend om te treden op het terrein dat in principe is voorbehouden aan het orgaan van de

.../...

instelling dat de ontvangsten en uitgaven vaststelt. Dit argument klemmt des te meer dat in dit geval aan het hoofd van de financiële dienst een ruimere appreciatiebevoegdheid is toegekend dan aan het college.

Artikel 9.

Uit artikel 10 volgt dat de begroting wordt vastgesteld door de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Daarom wordt voorgesteld artikel 9 te stellen als volgt :

"Artikel 9.-

Het college maakt het begrotingsontwerp op, na advies van het hoofd van de financiële dienst".

Artikel 10.

Indien gevolg wordt gegeven aan de suggestie bij artikel 9, passe men het eerste lid aan als volgt :

"Het college legt het begrotingsontwerp voor aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie, die de begroting vaststelt".

Het tweede lid is overbodig, gelet op het bepaalde in artikel 8, § 1, 1E, van het decreet van 5 juli 1989 tot organisatie van het toezicht op de Vlaamse Gemeenschapscommissie en mag bijgevolg geschrapt worden.

.../...

Het verdient aanbeveling het derde lid te vervangen door een bepaling waarin de begrotingskalender wordt vastgelegd. Een gelijkaardige bepaling kan dan verder in het ontwerp worden ingevoegd, wat de kalender van het vaststellen van de rekening betreft.

Artikel 11.

Dit artikel is overbodig. Het is uiteraard zo dat beslissingen die aan de goedkeuring van de toeziende overheid onderworpen zijn, slechts uitvoerbaar worden nadat ze zijn goedgekeurd. Die goedkeuring sluit bovendien in geen geval de bevoegdheid uit om toezicht uit te oefenen op de wettigheid van de afzonderlijke ontvangsten en uitgaven.

Indien om didactische redenen de bepaling van het eerste lid behouden wordt, schrappe men het woord "definitief".

Het tweede lid betreft een interne administratieve aangelegenheid die in principe bij een delegatiebesluit wordt geregeld.

Artikel 12.

Het is niet duidelijk wat in paragraaf 1, eerste lid, wordt bedoeld met "een uitvoerbaar krediet". Beter ware te schrijven : "een goedgekeurd krediet".

.../...

Gelet op de specifieke begrotingsrechtelijke betekenis van het woord "vastlegging", vervange men in het tweede lid "vastgelegd" door "vastgesteld".

In paragraaf 3 schrijve men : "de verplichte uitgaven".

Artikel 13.

In het eerste lid schrijve men : "als die welke toepasbaar ...".

Artikel 14.

Dit artikel voorziet in een regeling waarbij, wegens dwingende en onvoorziene omstandigheden of wanneer het geringste uitstel onbetwistbaar schade zou veroorzaken, door het college tot een niet in de begroting voorziene uitgave kan worden beslist. Deze bepalingen vormen een uitzondering op de regel vervat in de artikelen 2 en 10 van het ontwerp, luidens welke alle uitgaven moeten worden opgenomen in de begroting en vastgesteld door de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Uit de redactie van dit artikel blijkt evenwel niet wat het precieze onderscheid is tussen het bepaalde in het eerste en in het tweede lid. Inzonderheid is niet duidelijk waar de grens ligt tussen de in het eerste en het tweede lid bedoelde uitgaven, waarom in het eerste lid wel en in het tweede lid niet een verplichting van motivering wordt opgelegd en waarom

.../...

tenslotte van die beslissing in het ene geval niet, in het andere geval wel kennis moet worden gegeven aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Het ware beter die voorzieningen in één enkele bepaling samen te brengen, bijvoorbeeld te stellen als volgt :

"Wanneer dwingende of onvoorziene omstandigheden het vereisen of wanneer duidelijk is dat het geringste uitstel schade veroorzaakt, kan het college, bij een met redenen omkleed besluit, in een uitgave voorzien. Het geeft van dit besluit onverwijld kennis aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Deze beslist of zij met die uitgave instemt".

HOOFDSTUK III .

Men vervange de woorden "Hoofdstuk III" door "Titel III".

Artikel 16.

Uit de structuur van het tweede lid, 1E tot 5E (lees : 6E), kan worden afgeleid dat er meer dan "drieërlei" soorten van opbrengsten en kosten bestaan.

Dat tweede lid moet dus worden aangepast. De bepalingen van 5E en 6E, die de resultatenrekening betreffen, waren overigens beter in een apart lid opgenomen.

.../...

Artikel 18.

Het is niet duidelijk wat wordt bedoeld met de woorden "met nakoming van de wettelijke verplichtingen".

Artikel 19.

Men schrijve : "... de voorraden vermeld in ...".

Artikel 27.

Met betrekking tot het derde en het vierde lid moet worden opgemerkt dat uitgegaan wordt van het systeem van overheidseffecten zoals het bestond vo, 'o, 'r de inwerking-treding van de wet van 2 januari 1991 betreffende de markt van de effecten van de overheidsschuld en het monetair beleidsinstrumentarium; inzonderheid wordt geen rekening gehouden met het stelsel van dematerialisering zoals dat thans geldt in uitvoering van hoofdstuk I van genoemde wet. Het artikel is op dat punt aan herziening toe.

.../...

Artikel 28.

Het eerste lid verplicht tot wedersamenstelling van de nettowaarde van de gerealiseerde materiële vaste activa. Indien hiermee wordt bedoeld dat in geval van realisatie van die activa, de opbrengst ervan opnieuw in gelijksoortige goederen moet worden belegd, dient die bedoeling duidelijker tot uiting te worden gebracht.

Artikel 29.

Aan de Raad van State is bevestigd dat de bepaling dat "de thesaurier onder toezicht van het hoofd van de financiële dienst verantwoordelijk is voor de kasvoorraad", inhoudt dat de beide ambtenaren niet meer dan administratief verantwoordelijk zijn.

In dat verband mag worden verwezen naar de onder punt 2 geformuleerde algemene opmerking.

Artikel 31.

Luidens die bepaling is het hoofd van de financiële dienst belast met het houden van de boekhouding, terwijl uit artikel 77 blijkt dat ook de boekhouder met die taak wordt belast. Er lijkt dus enige overlapping te zijn.

Luidens het tweede lid stelt het college het hoofd van de financiële dienst de middelen ter beschikking die

.../...

noodzakelijk zijn om zijn bevoegdheden uit te oefenen. Uit die bepaling kan worden afgeleid dat hij, zoals een gemeentontvanger, belast is met het beheer van de gelden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Die gevolgtrekking vindt evenwel geen steun in de artikelen 74 tot 76 van het ontwerp, waarbij hem hoofdzakelijk een controletaak is toegewezen, noch in artikel 78 volgens welk de thesaurier de geldmiddelen beheert en ze aanwendt voor het betalen van de geautoriseerde uitgaven.

Er zal dus ook op dat punt een accuratere regeling moeten worden uitgewerkt.

Artikel 32.

Het is niet duidelijk wat in paragraaf 1 wordt bedoeld met de woorden "door de wet, decreet".

De begrotingsrekening is een samenvattende staat die alle begrotingsartikelen vermeldt (zie artikel 66 van het ontwerp). In paragraaf 2, eerste lid, 3E, leze men daarom "het begrotingsartikel".

In het tweede lid van die paragraaf schrijve men : "diensten of leveringen aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie".

In paragraaf 4, derde lid, leze men "vermeldt" en in paragraaf 7, tweede lid, "van de rekeningen". In het derde lid van paragraaf 7 wordt niet bepaald vanaf welk tijdstip de periode van vijf jaar aanvangt.

Artikel 37.

.../...

Men leze in paragraaf 2, eerste lid : "... die het samen met alle bewijsstukken ...".

Artikel 40.

In de eerste zin van het eerste lid vervange men de woorden "In voorkomend geval" door "Al naar het geval" en in de tweede zin schrijve men "vermeld".

Artikel 43.

Met het oog op eenvormigheid (zie onder andere artikel 45) vervange men in de inleidende zin "schuldenaren" door "schuldenaars".

Artikel 45.

Deze bepaling, die is overgenomen van artikel 53 van het koninklijk besluit van 2 augustus 1990, strijdt met het bepaalde in artikel 74, tweede lid, van de bijzondere wet met betrekking tot de Brusselse Instellingen, naar luid waarvan artikel 82 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen van overeenkomstige toepassing is op de colleges van de Gemeenschapscommissies. Daaruit volgt dat enkel het college de Vlaamse Gemeenschapscommissie in rechte kan vertegenwoordigen en de rechtsgedingen kan voeren. De bepaling van artikel 45 moet dan ook geschrapt worden.

.../...

Artikel 53.

Het is niet duidelijk waarom in het eerste lid wordt verwezen naar artikel 61. Een verwijzing naar artikel 49 lijkt op zijn plaats.

In het tweede lid dient de verwijzing te geschieden naar artikel 63 dat over bepaalde afnemingen handelt.

Artikel 56.

In het tweede lid lijkt men te moeten schrijven : "... rekeningen; indien de documenten onregelmatig zijn, zendt ...".

Vraag blijft wat met "onregelmatige documenten" wordt bedoeld en wie de onregelmatigheid vaststelt.

Artikel 58.

In tegenstelling met het algemeen reglement op de gemeentelijke comptabiliteit verleent het ontwerp geen vrijstelling van bevelschrift tot betaling voor de ambtshalve opnemingen en de afnemingen, bedoeld in artikel 63.

Artikel 62.

.../...

Dit artikel bevat geen regeling betreffende het aflossen van leningen.

Bij paragraaf 2 mag worden opgemerkt dat de tekst van artikel 70, § 2, van het koninklijk besluit van 2 augustus 1990 vollediger is, wat de debitering van het fonds betreft.

Artikel 65.

Uit deze bepaling blijkt dat de boekhouder "onder toezicht van het hoofd van de financiële dienst" de begrotingsrekening moet opmaken. Vraag is of die taak niet in eerste instantie toekomt aan de hoogste verantwoordelijke ambtenaar, met name aan het hoofd van de financiële dienst.

Artikel 70.

Gelet op het bepaalde in artikel 83 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 mogen de eerste drie leden van artikel 70 weggelaten worden. Het goedkeuringstoezicht ter zake is trouwens reeds geregeld door artikel 8, § 1, 1E, van het decreet van 5 juli 1989 tot organisatie van het toezicht op de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Het komt de Vlaamse Gemeenschapscommissie toe de rekeningen vast te stellen, waarna deze overeenkomstig artikel 8, § 1, 1E, van het decreet van 5 juli 1989 door de toeziende overheid moeten worden goedgekeurd. Daarom wordt voorgesteld in een eerste lid het volgende te stellen :

.../...

"De door de Vlaamse Gemeenschapscommissie vastgestelde rekeningen worden aan de Executieve ter goedkeuring voorgelegd".

Ten slotte mag worden opgemerkt dat het ontwerp geen bepaling bevat welke overeenkomt met het bepaalde in artikel 79, tweede lid, van het koninklijk besluit van 2 augustus 1990, naar luid waarvan de schrifturen van de boeken, in voorkomend geval, worden aangepast aan de vastgestelde rekeningen.

Artikel 71.

In dit artikel is sprake van "eindrekeningen", dit wil zeggen rekeningen die door de ontvangers moeten worden opgemaakt wanneer zij hun functie beëindigen en op basis waarvan zij verantwoording afleggen voor hun beheer (zie de artikelen 85 tot 90 van het algemeen reglement van de gemeentelijke comptabiliteit).

Aangezien in het ontwerp nergens wordt vermeld of en door wie een eindrekening moet worden afgelegd, is de vermelding ervan in artikel 71 zonder voorwerp.

Overigens mag erop worden geattenteerd dat het ontwerp geen bepaling bevat met betrekking tot het opmaken en het goedkeuren van de eindrekening van de ontvanger die van de vroegere Nederlandse Commissie voor de Cultuur aan het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie is overgedragen en wiens functie met dit ontwerp wordt gereorganiseerd.

.../...

Gelet op de opmerking geformuleerd bij artikel 70, eerste lid, vervange men in het eerste lid de woorden "nadat zij definitief vastgesteld zijn" door "nadat zij definitief goedgekeurd zijn".

Het tweede lid dient dan op overeenkomstige wijze te worden aangepast.

Artikel 72.

Vraag is waarom het college wel de uiteindelijke verantwoordelijkheid heeft voor de "indiening" van de begroting en de jaarrekening, doch niet voor de uitvoering van de begroting. Dat blijkt althans niet uit het ontwerp.

Artikel 77.

Uit het tweede lid blijkt niet of de boekhouder mag weigeren kredietoverschrijdingen te registreren en welke de gevolgen van een dergelijke weigering zijn.

Artikel 78.

In paragraaf 2 lijkt men te moeten schrijven :

"§ 2. De thesaurier volgt de te ontvangen geldmiddelen op en verifieert of de inning ervan volledig en tijdig gebeurt".

.../...

Titel VII.

Deze titel moet worden aangevuld met een bepaling die de inwerkingtreding regelt. In de begeleidende brief wordt dienomtrent aangestipt dat de bepalingen van het ontwerp-besluit vanaf het begrotingsjaar 1992 dienen toegepast te worden.

Voorgesteld wordt die bepaling als volgt te redigeren :

"Dit besluit treedt in werking vanaf het begrotingsjaar 1992".

Artikel 79.

Indien op de hiervoor vermelde suggestie wordt ingegaan dient artikel 79 te worden aangepast als volgt :

"Op 1 januari 1992 wordt het kasgeldfonds overgeboekt naar het gewone reservefonds en worden een inventaris en een beginbalans opgemaakt".

Artikel 80.

Dit artikel dient te worden aangevuld met de woorden : "vanaf het begrotingsjaar 1992".

Bijlage I.

.../...

Vraag is of de rubriek "Verkregen kredieten en leningen van de Vlaamse Gemeenschap als investeringstoelage" terecht onder de vaste activa, IV, A, is ondergebracht.

.../...

De kamer was samengesteld uit

de Heer	: H. COREMANS,	kamervoorzitter,
de Heer	: J. VERMEIRE,	staatsraden,
Mevrouw	: S. VANDERHAEGEN,	
de Heren	: G. SCHRANS,	assessoren van de
	E. WYMEERSCH,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	: A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. BAERT, auditeur.
De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de
H. K. VERMASSEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS.

H. COREMANS.